

Prawo wodne

*Zawitości zapisów ustawy regulującej
gospodarowanie wodami w obecnym
kształcie*

Dr inż. Anna M. Wiśniewska
Katedra Ichtiologii

Źródła prawa UE i zasady ogólne

Przez prawo Unii Europejskiej rozumiemy zbiór aktów składających się na system prawny Unii Europejskiej.

- Całość dorobku prawnego Unii Europejskiej, łącznie z np. orzeczeniami ETS, nosi nazwę *acquis*

Prawo pierwotne

Na prawo pierwotne składają się traktaty zawierane przez Państwa Członkowskie - z prawnego punktu widzenia są to zwyczajne umowy międzynarodowe.

Prawo pierwotne

- Traktaty założycielskie Wspólnot Europejskich i Unii Europejskiej:
 - Traktat paryski z 1951 r. (obowiązywał w latach 1952-2002)
 - Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali
 - Traktaty rzymskie z 1957 r. (weszły w życie w 1958 r.)
 - Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą
 - Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej
 - Traktat z Maastricht z 1992 r. (wszedł w życie w 1993 r.)
 - Konstytucja dla Europy z 2004 r. (nie weszła w życie)

Traktaty akcesyjne

- Traktat o przystąpieniu Danii, Irlandii i Wielkiej Brytanii z 1972 r. (wszedł w życie w 1973 r.)
- Traktat o przystąpieniu Grecji z 1979 r. (wszedł w życie w 1981 r.)
- Traktat o przystąpieniu Hiszpanii i Portugalii z 1985 r. (wszedł w życie w 1986 r.)
- Traktat o przystąpieniu Austrii, Finlandii i Szwecji z 1994 r. (wszedł w życie w 1995 r.)
- Traktat ateński z 2003 r. (wszedł w życie w 2004 r.) podpisany 16 kwietnia 2003 r. ; jest prawną podstawą przystąpienia 10 krajów Europy Środkowej i Południowej: Cypru, Czech, Estonii, Litwy, Łotwy, Malty, Polski, Słowacji, Słowenii i Węgier)
- Traktat o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii z 2005 r. (wszedł w życie 1 stycznia 2007 r.)

Umowy zawarte między państwami członkowskimi zmieniające i uzupełniające traktaty założycielskie

- Konwencja o niektórych instytucjach wspólnych dla EWG i EWEA z 1957 r. (weszła w życie w 1958 r.)
- Protokół dotyczący Antyli Holenderskich z 1978 r.)
- Traktat fuzyjny z 1965 r. (wszedł w życie w 1967 r.)
- Luksemburski traktat budżetowy z 1970 r.
- Brukselski traktat budżetowy z 1975 r.
- Traktat zmieniający niektóre postanowienia Protokołu w sprawie Statutu EBI z 1975 r.
- Traktat grenlandzki z 1984 r.
- Jednolity Akt Europejski z 1986 r. (wszedł w życie w 1987 r.)
- Traktat amsterdamski z 1997 r. (wszedł w życie w 1999 r.)
- Traktat nicejski z 2001 r. (wszedł w życie w 2003 r.)
- Traktat lizboński z 2007 r. (wszedł w życie 1 grudnia 2009 r.) obowiązuje od chwili ogłoszenia[w [Dzienniku Ustaw](#), co nastąpiło 2 grudnia 2009 ([Dz. U. z 2009 r. Nr 203, poz. 1569](#)).

Prawo wtórne

- Prawo wtórne (nazywane często pochodnym) znajduje swoje umocowanie w art. 288 Traktatu z Lizbony.
- Prawo wtórne jest tworzone przez instytucje Unii na podstawie prawa pierwotnego. Nie zawsze nazwa aktu odpowiada jego faktycznej zawartości - przyjmowane są np. rozporządzenia o faktycznym charakterze decyzji (i odwrotnie).

Prawo wtórne: pięć kategorii aktów prawnych.

- Rozporządzenia
- Dyrektywy
- Decyzje
- Opinie
- Zalecenia
- oraz inne dokumenty będące aktami sui generis, takie jak : oświadczenie, deklaracja, program działania, protokół, rezolucja, konkluzje, wnioski, wspólne działanie, komunikat, obwieszczenie.

Rozporządzenia

- pełnią rolę ujednociającą przepisy prawa w krajach wspólnotowych UE,
- **mają charakter wiążący, zasięg ogólny (adresatami mogą być zarówno państwa, jak i jednostki) oraz abstrakcyjny (dotyczą nieokreślonej liczby przypadków / sytuacji),**
- podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym UE. Każde rozporządzenie wchodzi w życie w terminie w nim zawartym,
- obowiązują bezpośrednio: nie jest wymagana transpozycja ani inne dodatkowe działanie legislacyjne,
- do rozporządzeń dodawane są również akty wykonawcze,
- **władze krajowe mają obowiązek uchylecia wszelkich przepisów niezgodnych z treścią rozporządzenia oraz zakaz wydawania aktów prawnych niezgodnych z jego treścią,**
- **państwa członkowskie nie posiadają żadnej swobody regulacyjnej w ramach wprowadzania / wykonywania postanowień zawartych w rozporządzeniu.**

Dyrektywy

- mają charakter wiążący,
- adresatami dyrektyw mogą być wyłącznie państwa członkowskie UE,
- wiążą wyłącznie co do rezultatu, państwo członkowskie ma swobodę wyboru formy i środków implementacji danej dyrektywy,
- podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym UE,
- transpozycja następuje poprzez przyjęcie przez odpowiednie organy prawodawcze danego państwa odpowiedniego aktu prawnego, powszechnie obowiązującego (w polskim porządku prawnym rolę taką pełni ustawa),
- naruszenie zobowiązania pełnej i terminowej transpozycji dyrektywy może być podstawą wniesienia przez Komisję lub państwo członkowskie skargi do ETS czego konsekwencją może być narzucona na dane państwo sankcji finansowych lub możliwość wystąpienia z postępowaniem roszczeniowym przeciwko własnemu państwu przez osobę fizyczną lub prawną (odpowiedzialność odszkodowawcza).

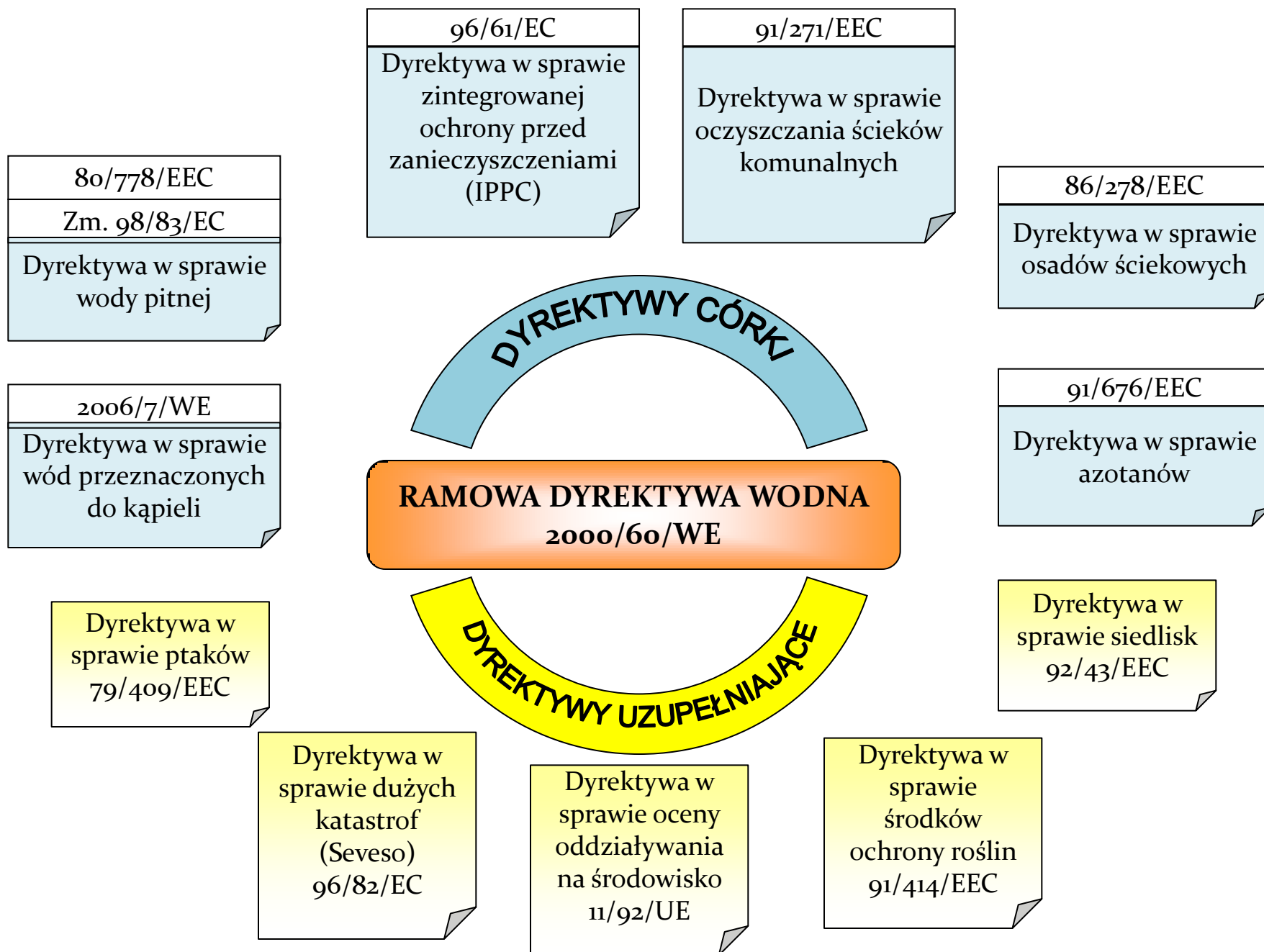
Decyzje

- mają charakter indywidualny i konkretny co oznacza, że każda z nich jest skierowana do ściśle określonego grona adresatów i dotyczą ściśle określonych spraw i/lub sytuacji,
- adresatami decyzji są przede wszystkim państwa członkowskie lub osoby prawne / fizyczne, dla których mają one charakter wiążący,
- jeżeli decyzja jest adresowana do wszystkich państw członkowskich, wówczas podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym UE, jeżeli zaś skierowana jest do mniejszej liczby adresatów – podlega notyfikacji adresatom, do których jest skierowana.

Opinie i zalecenia

- Opinie nie mają mocy wiążącej, zawierają określone oceny, często stosowane w postępowaniu między instytucjami i organami wspólnot.
- Zalecenia - nie mają mocy wiążącej, sugerują podjęcie określonych działań.

Od 1975 roku Wspólnota Europejska wdrożyła 20 dyrektyw dotyczących szeroko pojętej gospodarki wodnej. Ramowa Dyrektywa Wodna (RDW), która weszła w życie 22 grudnia 2000 roku, koordynuje prawo odpowiedzialne za gospodarkę wodną, poprzez zastąpienie siedmiu dyrektyw i połączenie pozostałych przepisów w jeden dokument prawny.

Dyrektywa 2011/92/UE

**z dnia 13 grudnia 2011 r.
w sprawie oceny skutków wywieranych przez
niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na
środowisko**

zastępująca (i uchylająca) dyrektywy: 85/337/EWG,
97/11/WE, 2003/35/WE, 2009/31/WE

Wyprowadzona z zasad:

- ostrożności oraz zapobiegania
- zapobieganiu powstawania szkód – w pierwszej kolejności działając u źródła
- „zanieczyszczający płaci”
- wpływ na środowisko powinien być uwzględniany w możliwie najwcześniejszym etapie planowania technicznego i procesu decyzyjnego

Założenia:

- Dyrektywa określa wymagania minimalne – państwa członkowskie mogą je zaostrzać
- Odnosi się do pozwoleń na realizację publicznych i prywatnych przedsięwzięć które mogą mieć wpływ na środowisko
- Pozwolenia takie powinny być udzielane jedynie po wykonaniu oceny oddziaływania na środowisko

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i
Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia
2014 r. zmieniająca dyrektywę
2011/92/UE w sprawie oceny wpływu
wywieranego przez niektóre
przedsięwzięcia publiczne i prywatne
na środowisko

(Realizuje część założeń propozycji KE z
2012 roku, COM (2012)628 final)

- 15 maja 2014 weszła w życie
- Nowe przepisy stosują się do spraw wszczynanych po 16 maja 2017 r.
- w procedurze OOS obowiązkowa jest analiza wpływu na różnorodność biologiczną oraz "gatunki i siedliska chronione na podstawie dyrektywy siedliskowej i ptasiej,,
- musi być analizowane oddziaływanie na krajobraz
- obowiązek rozstrzygnięcia o potrzebie OOS w 90 dni, z możliwością przedłużenia ze względu na złożoność sprawy

- zapewnić, że "raport oddziaływania na środowisko będzie przygotowany przez ekspertów posiadających odpowiednie kompetencje,,
- zakaz wydawania decyzji środowiskowych samemu sobie
- wprowadzenia kar za naruszanie przepisów wykonujących dyrektywę; kary muszą być proporcjonalne, odstraszające i skuteczne
- obowiązek przedstawiania w raporcie i analizowania w OOS kumulacji oddziaływania z oddziaływaniem innych już realizowanych lub zatwierdzonych przedsięwzięć.

- Uwzględnienie wymagań RDW: ocena wpływu na wody obejmuje ocenę wpływu na jej ilość, jakość i cechy hydromorfologiczne (niezależnie od wpływu na florę i faunę)
- obowiązek analizowania wpływu na klimat i podatności na zmiany klimatu.
- Wymagana nowelizacja polskiego prawa: projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw

Konwencja o różnorodności biologicznej (1992) – Rio de Janeiro (ratyfikowana przez Polskę 13 grudnia 1995 r.)

„...ochrona różnorodności biologicznej, zrównoważone użytkowanie jej elementów oraz uczciwy i sprawiedliwy podział korzyści wynikających z wykorzystywania zasobów genetycznych, w tym przez odpowiedni dostęp do zasobów genetycznych i odpowiedni transfer właściwych technologii, z uwzględnieniem wszystkich praw do tych zasobów i technologii, a także odpowiednie finansowanie”.

10 Konferencja Stron Konwencji o różnorodności biologicznej (2010) (NAGOI)

- **Przyjęcie Światowego planu strategicznego na rzecz ochrony bioróżnorodności na lata 2011–2020.**

Obejmuje 6 celów głównych (tzw. Cele Aichi) wraz ze szczegółowymi działaniami.

Cel 1 - Wzmocnienie wdrażania dyrektyw przyrodniczych

Cel 2 - Przywrócenie ekosystemów i ich funkcji

Cel 3A – Zrównoważone rolnictwo

Cel 3B – Zrównoważone leśnictwo

Cel 4 – Zrównoważone rybołówstwo

Cel 5 – Walka z inwazyjnymi gatunkami obcymi

Cel 6 – Zatrzymanie utraty różnorodności biologicznej na poziomie globalnym

- Cel 4 – Zrównoważone rybołówstwo
 - Osiągnięcie Maksymalnego Zrównoważonego Połowu (MSY) do 2015 r.
 - Osiągnięcie właściwego stanu pod względem struktury wiekowej i rozmieszczenia zasobu ryb poprzez zarządzanie rybołówstwem w sposób nie wpływający negatywnie na inne zasoby, gatunki i ekosystemy, w celu wsparcia dążenia do osiągnięcia dobrego stanu środowiska (Good Environmental Status) do 2020 r. zgodnie z Ramową Dyrektywą Morską
- Działania:
 - Udoskonalenie zarządzania zasobami ryb (MSY)
 - Wyeliminowanie niekorzystnego wpływu rybołówstwa na zasoby ryb, inne gatunki i ekosystemy.

- Cel 5 – Walka z inwazyjnymi gatunkami obcymi
 - Do 2020 r. inwazyjne gatunki obce i ich drogi rozprzestrzeniania się zostaną zidentyfikowane i zostaną nadane im priorytety, gatunki priorytetowe będą kontrolowane lub usunięte, drogi rozprzestrzeniania będą zarządzane, tak aby zapobiec wprowadzaniu i aklimatyzacji nowych inwazyjnych gatunków obcych.
- Działania:
 - Wzmocnienie reżimów UE dot. zdrowia roślin i zwierząt – Komisja zintegruje dalsze kwestie dot. różnorodności biologicznej z reżimami zdrowia roślin i zwierząt do 2012 r.
 - Ustanowienie specjalnego instrumentu w zakresie inwazyjnych gatunków obcych – Komisja uzupełni luki prawne dot. zwalczania inwazyjnych gatunków obcych poprzez opracowanie specjalnego instrumentu prawnego do 2012 r.

Wybrane dyrektywy

- OOS – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/92/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko"
- Dyrektywa 2011/92/UE (zastąpiła dyrektywy: 85/337/EWG, 97/11/WE, 2003/35/WE i 2009/31/WE)
- Obszary NATURA 2000 siedliskowe: 92/43/EWG
- Obszary NATURA 2000 ptasie: 2009/147/WE
- SOOS – Dyrektywa 2001/42/WE
- Dyrektywa szkodowa 2004/35/WE
- Dostęp do informacji o środowisku 2003/4/WE
- Hałas środowiskowy: 2000/14/WE
- Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom: 2008/1/WE
- Inspire: 2007/2/WE

Rodzaj ekosystemu	Zmiany siedliskowe	Zmiana klimatu	Eksploatacja	Inwazyjne gatunki obce	Zanieczyszczenie i wzbogacanie w substancje biogenne
Tereny miejskie	↗	↑	↗	↗	↑
Grunty uprawne	↗	↑	↗	↗	↑
Użytki zielone	↗	↑	↗	↗	↑
Teren zalesiony i las	↘	↑	→	→	↗
Obszary trawiaste, porośnięte krzewami i o ubogiej roślinności	→	↑	→	↗	↗
Tereny podmokłe	→	↑	→	↗	↘
Wody słodkie (rzeki i jeziora)	→	↑	→	↗	↘
Tereny morskie (wody przejściowe i morskie, połączone)*	↗	↑	↗	↗	↗

*Uwaga: wyniki dotyczące ekosystemu morskiego są wynikami wstępnymi.

Legenda:

Przewidywane przyszłe tendencje w zakresie presji			
↘	→	↗	↑
Spadkowa	Stoła	Wzrostowa	Bardzo szybki wzrost
Obserwowany dotychczasowy wpływ na różnorodność biologiczną			
Mały	Umiarkowany	Duży	Bardzo duży

Polityka wodna UE

„Nowe” Prawo wodne.

Zakładana zgodność i wdrożenie dyrektyw:

- 1) Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych
- 2) Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanym przez azotany pochodzenia rolniczego
- 3) 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej
- 4) 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącej zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylającej dyrektywę 76/160/EWG
- 5) 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu.
- 6) 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim
- 7) Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej)
- 8) Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady .

„Nowe” Prawo wodne

Wpływ na zmianę 37 ustaw

1. z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody
2. z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego
3. z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie
4. z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
5. z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i organach administracji rządowej w województwie
6. z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej
7. z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych
8. z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych
9. z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi
10. z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.
11. z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów
12. z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym
13. z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska
14. z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków,
15. z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Prawo wodne – wpływ na zmianę ustaw

16. z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne
17. z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych
18. z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej
19. z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa
20. z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych
21. z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami
22. z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej
23. z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa
24. z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej
25. z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu
26. z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym
27. z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych
28. z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu

Prawo wodne – wpływ na zmianę ustaw

29. z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego
30. z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego
31. z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu
32. z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych
33. z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych
34. z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących
35. z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej
36. z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju
37. z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym

Art. 16.

1) bezzwrotnie pobranej wodzie - rozumie się przez to wodę, która została pobrana i wykorzystana, w tym przekształcona w ścieki;

41) poborze zwrotnym - rozumie się przez to pobór wód, po którym następuje odprowadzenie nieprzekształconych w ścieki wód w tej samej ilości;

62) ściekach - rozumie się przez to wprowadzane do wód lub do ziemi wody zużyte, w szczególności na cele bytowe lub gospodarcze oraz wprowadzane do wód lub do ziemi:

e) wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się zwrotnym poborem wody, o ile ilość i rodzaj substancji zawartych w tych wodach przekracza wartości ustalone w warunkach wprowadzania ścieków do wód określonych w pozwoleniu wodnoprawnym,

f) wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb albo innych organizmów wodnych w stawach o wodzie stojącej, o ile produkcja tych ryb lub organizmów rozumiana jako średnioroczny przyrost masy tych ryb albo tych organizmów w poszczególnych latach cyklu produkcyjnego przekracza 1500 kg z 1 ha powierzchni użytkowej stawów rybnych tego obiektu w jednym roku danego cyklu;

80) zwrotnie pobranej wodzie - rozumie się przez to wodę, która została pobrana, a następnie odprowadzona w tej samej ilości i nie pogorszonej jakości;

ART. 16

25) kosztach środowiskowych - rozumie się przez to wartość materialną strat w środowisku powodowanych przez korzystanie z wód;

26) kosztach zasobowych - rozumie się przez to wartość utraconych korzyści, które mogłyby być osiągnięte, gdyby zasoby wodne i ich zdolność do samoodtwarzania nie były zmniejszane przez podmioty aktualnie je użytkujące;

Art. 31

1. Dopuszcza się korzystanie z każdej wody w rozmiarze i w czasie wynikającym z konieczności:

1) zwalczania poważnych awarii, klęsk żywiołowych, pożarów lub innych miejscowych zagrożeń;

2) zapobieżenia poważnemu i nagłemu niebezpieczeństwu grożącemu życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu znacznej wartości, którego w inny sposób nie można uniknąć.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, nie ponosi się opłaty podwyższonej, o której mowa w art. 279 pkt 2.

Art. 34. Szczególnym korzystaniem z wód jest korzystanie z wód wykraczające poza powszechne korzystanie z wód oraz zwykłe korzystanie z wód, obejmujące:

- 1) odwadnianie gruntów i upraw;
- 2) użytkowanie wód znajdujących się w stawach i rowach;
- 4) wykonywanie na nieruchomości o powierzchni powyżej 3500 m² robót lub obiektów budowlanych mających wpływ na zmniejszenie naturalnej retencji terenowej przez wyłączenie więcej niż 70 % powierzchni nieruchomości, z powierzchni biologicznie czynnej na obszarach nieujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej trwale związanych z gruntem;**
- 5) rybackie korzystanie ze śródlądowych wód powierzchniowych;
- 10) chów ryb w sadzach;
- 11) zapewnienie wody dla funkcjonowania urządzeń umożliwiających migrację ryb;
- 12) nawadnianie gruntów lub upraw wodami w ilości większej niż 5 m³ na dobę;
- 14) rolnicze wykorzystanie ścieków, jeżeli ich łączna ilość jest większa niż 5 m³ na dobę;
- 15) korzystanie z wód w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących, przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych;
- 16) organizacja wypoczynku lub sportów wodnych w ramach działalności gospodarczej.

Art. 35.

1. Usługi wodne polegają na zapewnieniu gospodarstwu domowemu, podmiotom publicznym oraz podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą **możliwości korzystania z wód w zakresie wykraczającym poza zakres powszechnego korzystania z wód, zwykłego korzystania z wód oraz szczególnego korzystania z wód.**

2. Gospodarstwu domowemu, podmiotom publicznym oraz podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą zapewnia się dostęp do usług wodnych na zasadach określonych w przepisach ustawy.

3. Usługi wodne obejmują:

1) pobór wód podziemnych lub wód powierzchniowych;

2) piętrzenie, magazynowanie lub retencjonowanie wód podziemnych i wód powierzchniowych oraz korzystanie z tych wód;

4) odbiór i oczyszczanie ścieków;

5) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, obejmujące także wprowadzanie ścieków do urządzeń wodnych;

7) odprowadzanie do wód - wód opadowych lub roztopowych, ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych albo w systemy kanalizacji zbiorczej w granicach administracyjnych miast;

9) odprowadzanie do wód lub do ziemi wód pobranych i niewykorzystanych.

Art. 36

1. Podmiot korzystający z usług wodnych dokonujący poboru wód powierzchniowych lub podziemnych w ramach usług wodnych jest obowiązany do stosowania przyrządów pomiarowych umożliwiających pomiar ilości pobranych wód.
2. Podmiot korzystający z usług wodnych wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi w ramach usług wodnych jest obowiązany do stosowania przyrządów pomiarowych lub systemów pomiarowych umożliwiających pomiar ilości i temperatury wprowadzonych ścieków.
3. Obowiązki, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie obejmują właścicieli gruntów, którym przysługuje prawo do zwykłego korzystania z wód, o którym mowa w art. 33.
- 4. Wody Polskie wyposażają podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, na własny koszt w urządzenia pomiarowe umożliwiające pomiar ilości pobranych wód lub pomiar ilości i temperatury wprowadzonych ścieków.**
5. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, w uzgodnieniu z Wodami Polskimi, mogą wyposażyć się na własny koszt w przyrządy pomiarowe umożliwiające pomiar ilości pobranych wód lub pomiar ilości i temperatury wprowadzonych ścieków.
6. Jeżeli zachodzi obawa, że właściciele gruntów, którym przysługuje prawo do zwykłego korzystania z wód, o którym mowa w art. 33:
 - 1) dokonują poboru wód podziemnych lub wód powierzchniowych w ilości średniorocznie przekraczającej łącznie 5 m³ na dobę,
 - 2) wprowadzają ścieki do wód lub do ziemi w ilości przekraczającej łącznie 5 m³ na dobę - Wody Polskie mogą, na swój koszt, wyposażyć tych właścicieli gruntów w przyrządy pomiarowe umożliwiające pomiar ilości pobranych wód lub pomiar ilości wprowadzonych ścieków.

DZIAŁ III OCHRONA WÓD

- Najbardziej obszerny rozdział, mający wiele odniesień do innych aktów prawnych, oraz rozporządzeń.
- Art. 63. 1. Dopuszcza się ustalenie mniej rygorystycznych celów środowiskowych niż określone w art. 56, art. 57 oraz w art. 59 dla wybranych jednolitych części wód, które są w takim stopniu zmienione działalnością człowieka lub których naturalne warunki są takie, że osiągnięcie tych celów byłoby niewykonalne lub rodziłoby nieproporcjonalnie wysokie koszty
- 2. Mniej rygorystyczne cele środowiskowe ustala się i szczegółowo uzasadnia w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza oraz weryfikuje co 6 lat.

Art. 85.

1. W celu ochrony **gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym**, wyznacza się rzeki lub odcinki rzek, jeziora oraz wody przejściowe i wody przybrzeżne o specjalnym znaczeniu dla tych gatunków, stanowiące ich faktyczne lub potencjalne szlaki migracyjne, miejsca tarła lub miejsca odrostu, zwane dalej obszarami przeznaczonymi do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym.
2. W obszarach przeznaczonych do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym, zapewnia się efektywną migrację gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym, w tym ryb dwuśrodowiskowych.
3. W obszarach przeznaczonych do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym Wody Polskie weryfikują wpływ istniejących urządzeń wodnych i udzielonych zgód wodnoprawnych, mających negatywny wpływ na warunki bytowania i wędrówki gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym, w celu przywrócenia swobodnego i bezpiecznego dostępu tych gatunków zwierząt do miejsc ich tarła i odrostu oraz zachowania i odtworzenia tych miejsc.
4. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, gatunki zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym oraz obszary przeznaczone do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym.
5. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw rybołówstwa kieruje się potrzebą ochrony zasobów zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym oraz koniecznością zapewnienia efektywnego gospodarowania zasobami tych gatunków zwierząt, a także optymalizacją korzyści ekonomicznych i środowiskowych w korzystaniu z zasobów tych gatunków zwierząt.

DZIAŁ IV

ZARZĄDZANIE RYZYKIEM POWODZIOWYM I PRZECIWDZIAŁANIE SKUTKOM SUSZY

DZIAŁ V BUDOWNICTWO WODNE I MELIORACJE WODNE

Art. 189. 1. Użytkownik budowli piętrzącej wyposażonej w urządzenia umożliwiające regulowanie przepływu, o wysokości piętrzenia powyżej 1 m i przepływie średnim rocznym (SSQ) powyżej 1,0 m³/s, jest obowiązany do prowadzenia dziennika gospodarowania wodą. 2. W dzienniku gospodarowania wodą zamieszcza się w szczególności: 1) odczyty wodowskazowe; 2) ilość retencjonowanej wody; 3) dopływ do budowli piętrzącej; 4) odpływ z budowli piętrzącej; 5) pobory wody przez poszczególne zakłady.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy użytkownika budowli piętrzącej o stałym progu bez możliwości sterowania odpływem lub wyposażonej w samoczynne upusty.

4. Właściciel budowli piętrzącej o piętrzeniu powyżej 0,5 m jest obowiązany zapewnić prowadzenie badań i pomiarów umożliwiających ocenę stanu technicznego oraz stanu bezpieczeństwa budowli, w szczególności: 1) stanów wód podziemnych, ich filtracji przez budowlę, przez podłoże oraz w otoczeniu budowli; 2) wytrzymałości budowli oraz podłoża; 3) stanu urządzeń upustowych; 4) stanu urządzeń umożliwiających migrację ryb, w tym zachowania ich funkcji kompensacyjnych; 5) zmian na górnym i na dolnym stanowisku budowli.

Art. 269.

1. Opłata za usługi wodne za pobór wód składa się z opłaty stałej oraz opłaty zmiennej uzależnionej od ilości wód pobranych. **2. Opłaty stałej nie ponosi się za pobór wód do celów rolniczych lub leśnych na potrzeby nawadniania gruntów i upraw oraz na potrzeby chowu i hodowli ryb.**

Art. 274.

1. Wysokość opłaty za usługi wodne za pobór wód powierzchniowych na potrzeby chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych charakteryzujących się zwrotnym poborem wód, zależy od maksymalnej ilości wód możliwej do pobrania określonej w pozwoleniu wodnoprawnym.
2. Wysokość opłaty za usługi wodne za pobór wód podziemnych na potrzeby chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych, zależy od maksymalnej ilości wód możliwej do pobrania określonej w pozwoleniu wodnoprawnym.
3. Wysokość opłaty za usługi wodne za pobór wód powierzchniowych na potrzeby chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych w stawach o wodzie stojącej zależy od powierzchni zalewanej, określonej w pozwoleniu wodnoprawnym.
4. Wysokość opłaty za usługi wodne za wprowadzanie do wód lub do ziemi ścieków z chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych charakteryzujących się zwrotnym poborem wód zależy od rodzaju substancji zawartych w ściekach i ich ilości oraz rodzaju ścieków.

5. Wysokość opłaty za usługi wodne za wprowadzanie do wód lub do ziemi ścieków z chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych w stawach o wodzie stojącej zależy od wielkości produkcji ryb lub innych organizmów wodnych, wyprodukowanych w tych stawach.
6. Opłatę za usługi wodne za ścieki, o których mowa w ust. 4, ponosi się za substancje zawarte w ściekach wyrażone wskaźnikiem pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania na tlen (BZT5), chemicznego zapotrzebowania tlenu, a także zawiesiny ogólnej.
7. Opłatę za usługi wodne za ścieki, o których mowa w ust. 5, ponosi się w postaci zryczałtowanej za każde rozpoczęte 100 kg przyrostu masy ryb lub innych organizmów wodnych w ciągu cyklu produkcyjnego w stawach o wodzie stojącej. 8

Dziękuję za uwagę

